

## Čís. 4640.

**Lstivým předstíráním po rozumu § 197 tr. zák. jest i přípověď plnění, jež slibující již předem byl odhodlán neplniti.**

(Rozh. ze dne 24. února 1933, Zm I 438/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v České Lípě ze dne 25. dubna 1931, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200, 201 d) tr. zák. mimo jiné z těchto

## důvodů:

Zmateční stížnost napadá rozsudek soudu první stolice jen ve výroku odsuzujícím obžalovaného pro zločin podvodu podle §§ 197, 200, 201 d) tr. zák. Uplatňujíc číselně důvody zmatečnosti podle § 281 č. 5 a 9 a) tr. ř., věcně však jen tento zmatek namítá především, že rozsudek shledává neprávem lstivé předstírání podle § 197 tr. zák. v tom, že obžalovaný tvrdil Josefu P-ovi jako zástupci firmy Bratří Z., objednával u něho po dni 25. května 1929 (v červnu a červenci 1929) zboží (benzin a olej), že dluhovanou částku, t. j. kupní cenu za objednané zboží firmě ihned poukáže a tak dluh zaplatí, a zástupci firmy »M.« Karlu R-ovi, objednával u něho v druhé polovici května 1929 zboží (automobilové pláště a duše), že je při odběru ihned zaplatí, a objednával pak u něho další zboží (2 automobilové pláště), že po dodání tohoto zboží všechno, t. j. toto zboží a zboží již dříve odebrané najednou zaplatí. Pouhá nesplněná přípověď plnění neodpovídá prý pojmu »lstivého předstírání« podle § 197 tr. zák., poněvadž prý se týká podmínky smlouvy, již slibující hodlá uzavřít, nikoli však skutečných poměrů slibujícího. Stížnosti nelze přiznati důvodnost. »Lstivým předstíráním« po rozumu § 197 tr. zák. je podle ustálené judikatury nejvyššího soudu jako soudu zrušovacího jakékoli nepravdivé tvrzení, jež směřuje k oklamání jiného a je podle okolností konkrétního případu způsobilé k oklamání. Rozsudek zjišťuje v rozhodovacích důvodech, že obžalovaný přes ony přípovědi plnění na kupní ceny za shora uvedené, od P-a a R-a odebrané zboží vůbec nic nesplatil, a zaujímá, jak vyplývá ze skutkového zjištění rozhodovacích důvodů, že obžalovaný v době objednávky již věděl a věděl, že nebude nikdy s to, by svým závazkům k jmenovaným firmám dostal, zřejmě stanovisko, že obžalovaný byl již předem odhodlán zboží, o něž tu jde, na P-ovi a R-ovi ke škodě oněch firem vylákati. Podle těchto skutkových zjištění rozsudkových šlo tu tedy v uvedených případech o přípověď plnění, jež obžalovaný již předem byl odhodlán neplniti, tedy zjevně o nepravdivé tvrzení, jež směřovalo k oklamání P-a a R-a. Tyto nepravdivé údaje obžalovaného byly podle okolností konkrétních případů též způsobilé oklamati, neboť P. a R., kteří jim podle rozsudkového zjištění uvěřili, neměli příčiny

obžalovanému nedůvěřovati a přesvědčovati se o jeho schopnosti plati-  
titi, ano tu šlo o případy, kde důvěra je zvyklostí. Přípověď plnění,  
jež slibující již předem byl odhodlán neplniti, spadá za těchto okolností  
pod pojem »Istivého předstírání« po rozumu § 197 tr. zák. (rozhodnutí  
čís. 805 sb. n. s. a rozh. Zm II 146/27).

### Čís. 4641.

Skutková podstata zločinu krádeže podle § 174 I b) tr. zák. nevy-  
žaduje, by se okradený osobně snažil odebrati zloději odcizenou věc;  
stačí, že se pokusil, zamýšlel neb aspoň mohl (pokřikem) přivolati  
pomoc a tak zabrániti, by kořist nebyla odnesena do bezpečí, a že pa-  
chatel krádeže použil násilí v úmyslu, by překazil takovouto činnost  
poškozeného, jež by mu mohla znemožniti zachovati se v držení ukra-  
dené věci.

Nakolik nejde o porušení předpisu §§ 320, 267 tr. ř. a o zmatek  
čís. 6, 7 § 344 tr. ř., dal-li porotní soud ke hlavní otázce na zločin lou-  
peže podle §§ 190, 194 tr. zák. eventuální otázku na zločin krádeže  
podle § 174 I b) tr. zák.

(Rozh. ze dne 24. února 1933, Zm I 1043/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl po ústním líčení  
zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Českých  
Budějovicích jako soudu porotního ze dne 29. listopadu 1932, pokud  
jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 174  
I b) a 179 tr. zák., mimo jiné z těchto

### důvodů:

Zmateční stížnost napadá rozsudek jen, pokud uznal obžalovaného  
vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 174 I b), 179 tr. zák. Uplatňuje  
důvody zmatečnosti podle § 344 čís. 6, 7, 11 a 12 tr. ř. Na stěžovatele  
byla podána obžaloba pro zločin loupeže podle §§ 190, 194 tr. zák.,  
jehož se prý dopustil tím, že učinil Marii P-é násilí skutečným ublí-  
žením (násilným vyškubnutím aktovky z ruky a ranou do úst a do očí,  
až jí vytryskla krev ze rtů a uvolnil se jí zub), by se zmocnil její, tedy  
cizí věci movité (aktovky s obsahem různých drobností a hotovosti.  
vše v ceně asi 300 Kč), při čemž loupež násilným vztažením ruky před-  
sevzatá byla také dokonána. Obžalovaný vinu popřel. Svědkyně Marie  
P-á, potvrdivši při prvním svém výslechu v přípravném vyšetřování,  
že stěžovatel nejdříve jí dal ránu a pak jí aktovku vytrhl, uvedla v po-  
zdějším svém svědectví a též při porotním líčení, že nejprve došlo  
k vytržení aktovky a na to, když již obžalovaný aktovku měl, dal  
jí ránu do úst a do očí, snad proto, by nekřičela, ježto po vytržení  
aktovky chtěla volati o pomoc. Porotní soud kromě hlavní otázky na  
zločin loupeže, přimykající se k doslovu obžaloby, dal porotcům a to